

Publicerad 2016-06-17 14:55 av Magdalena Eriksson

blöt stång

blött gräs

barn i gummistövlar

världen är perfekt där de springer

musikernas plasttak fladdrar oroväckande

linorna smattrar en egensinnig rytm till Prästens lilla kråka

jag dricker whiskey ur en liten Ramlösaflaska.

annars sammanbitna ansikten under paraplyerna

uppdagna axlar och korslagda armar

regnrockar och konstiga hattar

barn ramlar och gråter

gröna fläckar på knäna

korna tuggar lugnt gräs i hagen på andra sidan

frikyrkopastorn leder dansen i år igen...

fast han sagt att han inte skulle

mikrofonen sprakar och han skrattar inställsamt.

min familj klämmer ihop sig på filten

tvillingarna surar å vill gå hem

jag säger att de kan väl stanna tills vi ska äta tårta

att det faktiskt var ganska mycket jobb med tårtan

folk som inte brukar umgås glör nyfiket på varandra

jag dricker mer whiskey

solen är inte här

solen är på Hawai och Teneriffa och andra varma länder utbredd som en lugnande exotisk fågelvinge
inte här.

småbarnen och mammorna dansar

pastorn sjunger med hög röst att flickan går i dansen med röda gullband

barnen tycker bäst om att sjunga små grodorna och björnen sover

de tycker flickan i röda gullband är en otroligt lång och dålig sång

barnens huvuden ser så stora ut när de dansar.

mina barn är finniga och tycker allt är skämmigt

barnens pappa spelar dragspel i plommonstop

hans mustasch lyser vit och fin

fukten från jorden doftar för mycket jord

man kommer i en jordstämning.

Ko-Elsa sitter med sin man lite vid sidan av
Pernilla skrattar i sin folkdräkt, sitter mitt i folkvimlet som om hon var med i en svensk pilsnerfilm
Ulla fryser i sin dyra röda klänning
familjen Birgersson sitter på picknickstolar och ser smarta ut
någons man sitter på fel filt
hans fru skickar onda ögat över alla smaskande munnar till sin dumma man
jag sitter under ett träd.

Plötsligt lyser solen
solen målar glad mun omkring sig
stämningen blir helt ny
folk dricker kaffe och ser tacksamma ut att det inte är svinkallt
plastskeidar och pappersassietter kommer fram ur korgen
tvillingarna äter tårta och gungar
klämmer ned sig i gungorna och ser ut som om de var på väg till månen.

spelemännen får små blå blomkrukor med prästkragar
som belöning av byalagets ordförande
mannen kommer till filten och ser nöjd ut
jag håller upp kaffe i en brun skavd plastmugg
midsommarpussas lite
solen lyser och jorddoften övergår mer i gräsdoft
majstången lutar
korna råmar
kön av barn som vill fiska godis är mycket mycket lång
lång som sommarlängtan.

senare ikväll blir det dansbana och svensktoppen och hits från 70-talet tror jag
jag brukar sitta på min veranda och fantisera då
undra hur det skulle vara att dansa med den eller dens gubbe i byn
men jag sitter kvar på min veranda
gitter inte resa mig för Vikingarna
musiken hörs eka fram till sent på natten.

grannen är alltid full på midsommar
jag gillar att han är det
gillar att sitta och höra när han fyllnar till
spelar krocket med familjen bastuba från Motala
i vanliga fall är han så skötsam och alla barnen hans har det gått bra för
och skorna han lagar är alla dyra
mina barn är skötsamma ibland.

min man spelar vals och jag dansar med Malena som också bara är full en gång om året
vi dansar och pratar om om våra barn som ska ta över världen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Magdalena Eriksson med Poeter.se id #49504 innehar upphovsrätten